Sygn. akt III KO 13/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)
SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)
SSN Andrzej Ryński

w sprawie **D. L.**
skazanego z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 10 czerwca 2014 r.
z urzędu
w przedmiocie rozważenia wznowienia postępowania zakończonego
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (…)
z dnia 19 grudnia 2013 r., sygn. akt II AKa (…)
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G.
z dnia 31 lipca 2013 r., sygn. akt XIV K (…),

p o s t a n o w i ł:

nie stwierdzić podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.

UZASADNIENIE

Skazany D.L. złożył wniosek o wznowienie postępowania karnego w sprawie II AKa (…) Sądu Apelacyjnego w (…) wskazując na istnienie bezwzględnego powodu odwoławczego określonego w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k.

Uchybienia mającego taką postać skazany upatrywał w tym, że w przypadku jednej z dwóch przeprowadzonych opinii biegłych psychiatrów zaistniała sytuacja, iż jedna z biegłych opiniujących, tj. biegła J. B. B. nie znajdowała się na liście biegłych prowadzonej przez Prezesa Sądu Okręgowego w G.. Wskazując na te okoliczność skazany podniósł, iż: „ …Sąd Okręgowy jak i Sąd Apelacyjny nie mógł się podpierać wydaną opinią przez tą biegłą…”.

W pisemnej odpowiedzi prokurator Prokuratury Generalnej wskazał, że pismo złożone przez skazanego to sygnalizacja uchybienia określonego w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k., a odnosząc się do tej kwestii przez pryzmat art. 542 § 3 k.p.k., wniósł o stwierdzenie braku podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Trafnie wskazał w swoim pisemnym stanowisku prokurator, że pismo skazanego nie daje podstaw do wznowienia postępowania z urzędu. Podstawa prawna wskazana przez skazanego, tj. art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. dotyczy tylko członków składu orzekającego w danej sprawie, czyli sądu, który rozpoznaje merytorycznie tę sprawę i wydaje w niej końcowe rozstrzygnięcie (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2011 r., I KZP 33/10, OSNKW 2011, nr 4, poz. 32); nie dotyczy stron procesu, czy też innych uczestników tego postępowania. Okoliczność wskazana przez skazanego nie mieści się zatem ani w art. 439 §1 pkt 1 k.p.k., jak też w całym katalogu wskazanym w art. 439 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze, iż analiza akt sprawy nie daje podstaw do wznowienia z urzędu postępowania w tej sprawie, należało orzec jak wyżej.